

Arrest

nr. 266 215 van 24 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 september 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat L. CEUNEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiitische Arabier afkomstig uit Bagdad in Centraal-Irak. U heeft altijd in Bagdad gewoond.

Einde 2004 zou u zijn beginnen werken bij het bedrijf 'For US by Iraqis' (FUBI), dat Amerikanen in Irak internetvoorzieningen verschaft.

U zou er zijn begonnen als verkoper van internetkaarten en later gepromoveerd zijn tot technisch verantwoordelijke. In deze functies zou u in de Amerikaanse kazernes in de Green Zone in Bagdad internetaansluitingen hebben voorzien. U zou eveneens een verblijfplaats in de Green Zone hebben gekregen, meer bepaald in de kazerne Askania.

Op 9 juni 2010 zou de auto die op uw naam staat, gebombardeerd zijn. Uw schoonbroer zou hierbij om het leven zijn gekomen. Uw zus A. en haar twee kinderen liepen hierbij zware brandwonden op. U vermoedt dat deze bomaanslag tegen u gericht was vanwege uw beroepsactiviteiten voor de Amerikanen. Na dit incident zou u gestopt zijn met uw werk voor FUBI.

In 2011 zou u zijn beginnen werken voor Hisham Abdulmalek Al Suhail, hoofddirecteur van justitie. In 2014 zou laatstgenoemde verkozen zijn tot parlementariër, die zich onder meer inzet voor fraudebestrijding. U zou als administratief assistent voor hem gewerkt hebben. U zou in deze hoedanigheid verschillende malen telefonisch benaderd zijn geweest om vertrouwelijke informatie door te geven, wat u steeds zou geweigerd hebben. Op 28 juni 2015 zou u zijn beschoten terwijl u zich in uw auto bevond. Na dit incident zou u besloten hebben te vluchten. U zou eerst nog uw opvolger als administratief assistent voor Hisham Abdulmalek al Suhail opgeleid hebben en zou vervolgens Irak op 27 juli 2015 hebben verlaten. U nam op legale wijze het vliegtuig naar Turkije en reisde vervolgens illegaal verder via Griekenland en de Balkanroute tot in België waar u op 10 augustus 2015 aankwam. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw stemkaart, uw nationaliteitsbewijs, een kopij van de eerste pagina van uw paspoort, uw rijbewijs, twee toegangsbadges tot de Green Zone, een kopij van uw woonstkaart, een kopij van uw toegangsbadge tot de internationale luchthaven, een verklaring bij de politie van juni 2015, een kopij van de overlijdensakte van uw schoonbroer, een kopij van een verklaring van de directie voertuigen, een kopij van het inschrijvingsbewijs van uw auto, foto's van het autowrak na de bomaanslag, kopijen van politiedocumenten, afgegeven op 10 juni 2010, nog kopijen van politiedocumenten zonder datum, kopijen van medische verslagen, afgegeven op 9 juni 2010, een kopij van een verklaring bij de politie door uw zus, afgegeven op 9 juni 2010, een verzoek van een ziekenhuis, afgegeven op 24 juni 2010.

In juli 2016 werd u door het CGVS erkend als vluchteling.

Op 21 november 2019 werd u door de Duitse politie gecontroleerd op de luchthaven van Bonn. U was in het bezit van vliegtickets richting Bagdad en uw Iraaks paspoort, uitgegeven op 12 juli 2015. Uit dit paspoort bleek dat u van 8 tot 29 maart 2017, van 18 augustus tot 13 september 2018, van 4 tot 25 mei 2019 en van 10 september tot 21 november 2019 telkens opnieuw naar Irak was gereisd.

Op basis van deze informatie heeft de DVZ een vraag gesteld aan het CGVS om de geldigheid van de internationale beschermingsstatus te onderzoeken.

U werd op 17 december 2020 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om mondeling te reageren en redenen aan te halen tot behoud van uw status. U haalde aan dat u vier keer naar Irak was gereisd, telkens omwille van familiale redenen. De eerste keer zou uw vader een zware operatie hebben moeten ondergaan. De tweede keer zou uw moeder gestorven zijn. De derde keer zou u naar Irak zijn gegaan om de erfenis te regelen. De vierde keer zou u vernomen hebben dat uw echtgenote een miskraam had gekregen en zou u haar moreel hebben bijgestaan.

Ter staving van deze verklaringen legde u geen documenten voor.

B. Motivering

U kreeg in juli 2016 het statuut van vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Uw gedrag is niet in overeenstemming met de door u aangehaalde vrees ten overstaan van Irak. Op basis van uw paspoort bleek dat u verschillende keren naar Irak bent gereisd: van 8 tot 29 maart 2017, van 18 augustus tot 13 september 2018, van 4 tot 25 mei 2019 en van 10 september tot 21 november 2019. De vaststelling dat u, die in juli 2016 de vluchtelingenstatus heeft gekregen, ongeveer acht maanden later al terugkeerde naar Irak, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de door u beweerde vrees ten overstaan van Irak. U werd hiermee geconfronteerd. U gaf toe dat u fout bent geweest door terug te keren naar Irak en lichtte toe dat dit was om familiale redenen. Dat u de eerste keer al in maart 2017 was teruggekeerd, minder dan één jaar na de beslissing tot erkenning als vluchteling, was omwille van het feit dat uw vader in die periode een zware operatie diende te ondergaan (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 8-11). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het is immers onbegrijpelijk dat u na ongeveer acht maanden bent teruggekeerd naar het land waar u een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren, waar met andere woorden uw leven in gevaar zou zijn. Het feit dat uw terugkeer naar Irak te maken zou hebben met familiale redenen doet hieraan geen afbreuk. Dat u bent teruggekeerd naar Irak ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en uw nood aan bescherming.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat u uw Iraaks paspoort in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bewust voor de Belgische autoriteiten hebt achtergehouden. Zo beweerde u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat u uw Iraaks paspoort in Turkije verloren was (zie Verklaring DVZ, vraag 24). Ook bleef u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 9 mei 2016 volhouden dat u uw Iraaks paspoort onderweg verloren was. U lichtte toe dat u zich samen met andere vluchtelingen in een rubberen boot bevond, dat deze lek was geslagen en dat daarom de mannen zich in het water hadden begeven om zo het evenwicht in de boot te bewaren. Uw tas waarin uw paspoort zich bevond werd hierdoor helemaal nat en zwaar en u besloot deze daarom achter te laten (zie notities persoonlijk onderhoud 9 mei 2016, p.23 en 24). Tijdens de grenscontrole op de luchthaven van Bonn bleek u echter in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort afgeleverd op 12 juli 2015, te weten één maand vóór het indienen van uw verzoek om internationale bescherming, en u hiermee Irak destijds heeft verlaten. Bovendien bleek u verschillende keren naar Irak te zijn gereisd met dit paspoort, vanaf maart 2017 (zie kopie paspoort in het administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt bijgevolg dat u uw Iraaks paspoort helemaal niet verloren was en dat u dit in het kader van uw verzoek doelbewust voor de Belgische autoriteiten heeft achtergehouden.

De geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen wordt bovendien verder ondermijnd door tegenstrijdigheden die vastgesteld kunnen worden doorheen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming op het CGVS dat op 9 juni 2010 uw schoonbroer om het leven was gekomen door de explosie van een nabij geparkeerde wagen, terwijl hij zich met uw zus en hun kinderen in uw wagen bevond (zie notities persoonlijk onderhoud 9 mei 2016, p.34 en 38). Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van een mogelijke intrekking van uw vluchtelingenstatus verklaarde u echter dat uw schoonbroer om het leven was gekomen doordat er een kleefbom was aangebracht in uw auto en dus niet door de explosie van een andere wagen. U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen. U ontkende de verklaringen van 9 mei 2016 te hebben afgelegd en u bleef volhouden dat er een kleefbom was aangebracht in uw auto (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 87-90). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen zijn bijzonder frappant. Er kan van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent overzicht van de feiten kan geven. Dat u daar niet in slaagt ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Niet enkel de frequentie van uw reizen naar Irak maar ook de modaliteiten ervan, doen verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw nood aan bescherming. De eerste keer dat u terug bent gereisd naar Irak heeft u een vliegtuigticket geboekt voor Bagdad, om daar opgepikt te worden door uw broer die u hierna met de auto naar Erbil (Noord-Irak) zou hebben gebracht aangezien uw vader volgens uw verklaringen in deze laatste stad zou geopereerd worden. U zou de rest van de tijd in Erbil hebben doorgebracht. Op het einde van uw verblijf in Irak zou u terug naar Bagdad gereisd zijn om van daaruit naar Europa te vliegen. U werd gevraagd waarom u dan niet meteen rechtstreeks naar Erbil bent gereisd, gelet op het feit dat u daar de hele tijd van uw verblijf in Irak zou gaan doorbrengen. U antwoordde dat een vliegtuigticket naar Bagdad een stuk goedkoper was dan naar Erbil, wat, zelfs indien dit zo zou zijn, maar weinig relevant is. U werd er op gewezen dat dit een vreemde afweging is voor iemand die een vrees voor vervolging zegt te koesteren. U antwoordde dat u enkel met een paar corrupte mensen problemen gekend heeft. U zou evenwel geen strafrechtelijke veroordelingen hebben opgelopen waardoor u dus niet geseind stond op de luchthaven van Bagdad (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 16-22). Deze uitleg kan niet overtuigen. U zou van Bagdad naar

Erbil gereisd zijn en vervolgens van Erbil naar Bagdad en dit over het land. Hierbij heeft u ongetwijfeld checkpoints moeten passeren, waarbij u zich mogelijkwerwijze heeft blootgesteld aan vervolging. Dat u klaarblijkelijk bereid was dit risico te nemen om een goedkoper vliegtuigticket te kunnen boeken, doet in ernstige mate afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging in Irak.

U haalt verder nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren en u uw vluchtelingenstatus dient te behouden omdat u in België van plan bent een zaak op te starten, meer bepaald een kapsalon. U had startkapitaal nodig, reden ook waarom u een derde maal naar Irak terugkeerde aangezien u toen de erfenis zou hebben geregeld na het overlijden van uw ouders (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 50 en 51). Dergelijke motieven doen echter niets af aan het feit dat u vrijwillig naar Irak besloot terug te keren en zijn niet van die aard dat zij het behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen wettigen. Ze doen immers geen afbreuk aan de vaststelling dat uw persoonlijk gedrag er op wijst dat u geen vervolging vreest.

Hiernaast beweert u dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren omdat u terug zal moeten beginnen werken in Irak om daar in uw levensonderhoud te voorzien, dit terug aandacht op u zal vestigen en u misschien opnieuw problemen zal krijgen met uw eerdere belagers (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vraag 52). Indicaties hiervoor heeft u echter niet (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vraag 53). Dat u bij uw verschillende reizen naar Irak gedurende periodes van ongeveer één tot twee maanden in Irak kon verblijven zonder ook maar enig probleem te kennen (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 31 en 53), ondermijnt alleszins de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees in Irak. U verklaart dat u bij uw terugkeer naar Irak elke keer erg onopvallend bent gebleven (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 54 en 55): de eerste keer zou u overwegend in Erbil hebben doorgebracht (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 16-22), de tweede keer naar aanleiding van het overlijden van uw moeder zou u zo veel mogelijk thuis zijn gebleven (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 24-33), de derde keer naar aanleiding van de erfenisregeling zou u ook zo weinig mogelijk naar buiten zijn gekomen (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 33-38), de vierde keer zou u uw vrouw hebben bijgestaan omdat ze een miskraam had gekregen en zou u haar hebben meegenomen naar Turkije omdat jullie overwogen om samen illegaal naar Europa te komen nadat eerdere pogingen om uw vrouw via gezinshereniging of via een studentenvisum te laten overkomen mislukt waren (zie notities persoonlijk onderhoud 17 december 2020, vragen 44-49). Nochtans kan op basis van uw verklaringen bezwaarlijk worden afgeleid dat u ondergedoken leefde. Toen uw vader een zware operatie zou hebben ondergaan in Erbil zou u vanuit Bagdad met de auto naar Erbil gereisd zijn en een kleine maand later in de omgekeerde richting. Voor de erfenisregeling na het overlijden van uw beide ouders diende u voor de notaris te verschijnen om bepaalde administratieve zaken te regelen. Toen uw vrouw een miskraam had, heeft u haar bijgestaan, vervolgens zou u haar meegenomen hebben naar Turkije om daarna met haar terug te keren naar Bagdad. Uit deze verklaringen kan afgeleid worden dat u niet ondergedoken leefde, dat u binnen Irak gereisd heeft en dat u zelfs deelnam aan het openbare leven om bepaalde praktische zaken te regelen inzake de erfenis. Dat u aldus nooit enig probleem heeft gekend bij uw herhaalde verblijven in Irak nadat u was erkend als vluchteling, doet opnieuw op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees.

U keerde na de toekenning van uw vluchtelingenstatus terug naar uw land van herkomst en kende klaarblijkelijk bij uw terugkeer naar uw land van herkomst geen problemen. Dit persoonlijk gedrag wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook en dat u de asielinstanties heeft misleid wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico voor vervolging. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.

Uit uw persoonlijk gedrag kan dan ook worden opgemaakt dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat uw persoonlijke gedrag er op wijst dat u in uw land van herkomst geen vervolging vreest, om welke reden dan ook, volstaat om op grond van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet over te gaan tot de intrekking van uw vluchtelingenstatus.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.

Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007.

Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige

bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert de volgende middelen aan ten aanzien van de bestreden beslissing :

“1) Schending van artikel 55/3 en artikel 48/3 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

2) Schending de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met een schending van artikel 3 EVRM, artikel 48/4 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 21 en 23 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker onderbouwt de aangevoerde middelen als volgt:

“[...]

Verwerende partij meent dat het gedrag van verzoeker niet in overeenstemming is met de door hem aangehaalde vrees ten overstaan van Irak vermits hij viermaal naar Irak is gereisd.

Verzoeker licht tijdens zijn gehoor toe dat zijn terugkeer naar Irak is ingegeven door familiale redenen.

Hij keerde een eerste maal terug in de periode van 8-29/03/2017.

Verwerende partij oordeelt dat de uitleg van verzoeker, m.n. dat hij zijn vader moreel diende bij te staan bij het ondergaan van een zware operatie, niet kan overtuigen.

Echter brengt verzoeker een overlijdensakte d.d. 18/07/2017 bij van zijn vader, **(stuk 2)**

De vader van verzoeker was weldegelijk ziek en is overleden aan een hartinfarct, diabetes en chronische hoge bloeddruk.

Hij keerde een tweede maal terug in de periode van 18/08/2018-13/09/2018 voor het overlijden van zijn moeder, mevrouw H. X **(stuk 3)**

Hij keerde in de periode van 4-25 mei 2019 een derde keer terug voor de wettelijke verdeling van de erfenis van zijn vader.

Ter staving hiervan brengt hij de akte verdeling bij van 20/05/2019. **(stuk 4)**

Tenslotte keerde hij terug van 10/09/2019 tot 21/11/2019 om zijn echtgenote bij te staan bij het doorstaan van het miskraam van hun eerste kind.

Verzoeker heeft zich tijdens zijn verblijf in Irak afzijdig gehouden van het openbare leven en kwam enkel buiten de woning, wanneer dit noodzakelijk was (notaris, ziekenhuis,...).

Hij legde de nodige voorzichtigheid aan de dag en reisde meteen van Bagdad, alwaar hij vervolging vreest, naar Erbil.

Hij was louter enkele uren in de luchthaven in Bagdad en werd meteen van daaruit vervoerd naar Erbil, waardoor hij zich niet kenbaar maakte in Bagdad, noch deelnam aan het openbare leven aldaar.

Het asielrelaas van verzoeker werd in 2016 correct beoordeeld, er is geen reden om hieraan te twijfelen omdat verzoeker zich genoodzaakt voelde om familiale redenen terug te reizen naar Irak.

Hij verklaarde reeds dat hij na aankomst in Bagdad meteen naar Erbil vervoerd werd, zijnde een afstand van 360 km teneinde geen gevaar te lopen.

Verwerende partij oppert dat verzoeker 'ongetwijfeld checkpoints gepasseerd is' tijdens deze trip, doch brengt hiervan geen objectieve informatie bij.

Het middel is gegrond.

[...]

Dat verzoeker in casu de onder het eerste middel vermelde schendingen herneemt inzake de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook de schending van het recht op bijstand van een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud.

[...]

Verzoeker kan onmogelijk terugkeren naar Irak gelet op het hoge risico op foltering en mensonterende behandeling bij terugkeer.

Verwerende partij erkent in de bestreden beslissing dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is en dat dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Echter oordeelt verwerende partij dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestaan die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te verhogen.

Verwerende partij brengt hiervoor **geen actuele rapportering** over de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder Bagdad bij.

EASO heeft het rapport omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad geüpdatet in januari 2021 en concludeert dat individuen die terugkeren naar Irak een zeer hoog risico lopen op vervolging in het licht van art. 15 c) van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad.

Verwerende partij vermeldt echter nergens het risico voor terugkerende Iraakse burgers in de bestreden beslissing.

De persoonlijke omstandigheden van verzoeker, meer bepaald een Iraaks burger die Irak reeds meer dan 6 jaar ontvlucht is, verhogen het risico op willekeurig geweld jegens zijn persoon weldegelijk.

Verwerende partij kan niet ontkennen dat er een ernstige bedreiging voor de fysieke integriteit voor verzoeker heerst.

Hij is reeds 6 jaar in Europa.

De fundamentalistische regering van Irak zal -vanaf het moment dat verzoeker zich in het openbare leven van Bagdad voortbeweegt - actie ondernemen om verzoeker uit te schakelen.

Bijgevolg heeft verwerende partij onvoldoende concreet onderzoek verricht naar de onmogelijkheden tot terugkeer én het aanhoudende geweld in Irak, in het bijzonder het risico voor verzoeker om onderworpen te worden aan dit geweld zodat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reële risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van art. 48/4 §2, c Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

[...].

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

“2. Overlijdensakte vader van verzoeker d.d. 18/07/2019 + beëdigde vertaling naar het Nederlands.

3. Akte wettelijke verdeling van de moeder van verzoeker d.d. 27/08/2019 + beëdigde vertaling naar het Nederlands.

4. Akte wettelijke verdeling van de vader van verzoeker d.d. 20/05/2019 + beëdigde vertaling naar het Nederlands.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van landeninformatie, rechtspraak en rechtsleer impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de twee aangevoerde middelen samen behandeld.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 21 en 23 van de Vreemdelingenwet doch geeft geen nadere duiding op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou vormen van deze bepalingen.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift ook naar “*de schending van het recht op bijstand van een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud*”. Verzoeker toont echter op generlei wijze concreet aan dat hij niet in de mogelijkheid was om zich te laten bijstaan door een advocaat tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 17 december 2020, laat staan dat het rechtsbeginsel inzake de mogelijke bijstand door een advocaat tijdens het gehoor bij verweerder zou zijn geschonden.

7. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet:

*“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in:
(...)*

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

8. In de bestreden beslissing wordt op basis van de stukken in het administratief dossier en de verklaringen van verzoeker terecht vastgesteld dat verzoekers gedrag na erkenning van de vluchtelingenstatus erop wijst dat hij geen vervolging vreest. Tevens blijkt dat uit het administratief dossier dat verzoeker inzake zijn paspoort de waarheid niet heeft verteld.

Uit de lezing van de elementen in het dossier blijkt immers:

- op basis van de gegevens in zijn paspoort blijkt dat hij na zijn erkenning als vluchteling vier maal naar Irak is gereisd: van 8 tot 29 maart 2017, van 18 augustus tot 13 september 2018, van 4 tot 25 mei 2019 en van 10 september tot 21 november 2019.

- de vaststelling dat verzoeker ongeveer acht maanden na zijn erkenning als vluchteling al terugkeerde naar Irak, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de beweerde vrees ten overstaan van Irak. Het feit dat de eerste terugkeer naar Irak te maken zou hebben met een operatie die zijn vader moest ondergaan, doet hieraan geen afbreuk.

- verzoeker heeft zijn Iraaks paspoort in het kader van het verzoek om internationale bescherming bewust voor de Belgische autoriteiten achtergehouden. Verzoeker verklaarde immers dat hij zijn Iraaks paspoort in Turkije verloren was (Verklaring DVZ, vraag 24) en herhaalde dit tijdens het persoonlijk onderhoud van 9 mei 2016 bij verweerder (notities persoonlijk onderhoud 9 mei 2016, p. 23 en 24). Tijdens de grenscontrole op de luchthaven van Bonn bleek verzoeker evenwel in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort dat werd afgeleverd op 12 juli 2015. Dit paspoort werd dus afgeleverd één maand vóór het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming en verzoeker heeft hiermee Irak in 2015 verlaten. Daarenboven blijkt dat verzoeker vanaf maart 2017 verschillende keren naar Irak is gereisd met hetzelfde paspoort.

- de wijze van reizen in Irak ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn nood aan bescherming. De eerste maal dat hij terugreisde naar Irak is hij van Bagdad naar Erbil (Noord-Irak) gereisd en vervolgens opnieuw van Erbil naar Bagdad en dit telkens via de weg. Gelet op de algemeen gekende veiligheidssituatie in Irak na de val van IS is het duidelijk dat hij ongetwijfeld checkpoints moest passeren en hij zich dan ook vrijwillig blootstelde aan vervolging. De vaststelling dat hij dit risico nam om een goedkope vluchtigticket te verkrijgen doet verder afbreuk aan zijn vermeende vrees.

- de financiële reden voor zijn derde terugkeer, met name de regeling van de erfenis na het overlijden van zijn ouders, is niet van die aard dat deze het behoud van de vluchtelingenstatus rechtvaardigt. Verzoeker toont niet concreet aan dat zijn fysiek verblijf in Irak noodzakelijk was voor de afhandeling van de erfenis.

- verzoekers gedrag en omstandigheden van zijn verblijf in Irak tonen niet aan dat hij ondergedoken leefde of bijzondere veiligheidsmaatregelen nam: (i) voor zijn vader is hij vanuit Bagdad met de auto naar Erbil gereisd zijn en een kleine maand later deed hij het omgekeerde traject; (ii) voor de regeling van de erfenis verscheen hij voor de notaris; (iii) voor het miskraam van zijn vrouw heeft hij haar bijgestaan en is hij met haar naar Turkije gereisd om daarna met haar terug te keren naar Bagdad.

- de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen wordt tevens verder ondermijnd door tegenstrijdigheden zoals deze blijken uit zijn opeenvolgende verklaringen. Verzoeker legt immers manifest tegenstrijdige verklaringen af inzake de omstandigheden van het overlijden van zijn schoonbroer.

De stukken die gevoegd worden bij het verzoekschrift betreffen documenten inzake het overlijden van verzoekers vader en de verdeling van de nalatenschappen van verzoekers ouders. Deze feiten staan *prima facie* niet ter betwisting doch vermogen geen afbreuk te doen aan de voorstaande vaststellingen.

Uit verzoekers persoonlijk gedrag blijkt dan ook dat er in zijn hoofde geen sprake was van een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dat zijn persoonlijke gedrag, *in casu* het herhaaldelijk heen- en terugreizen naar Irak (ook vanuit het buurland Turkije) en dit binnen korte tijd na de erkenning van de vluchtelingenstatus, er op wijst dat hij in Irak geen vervolging vreest, om welke reden dan ook, volstaat om op grond van artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet over te gaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift het niet eens te zijn met de conclusie van verweerder, maar slaagt er niet in deze op concrete wijze te weerleggen.

9. Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal ingevolge verzoekers persoonlijk gedrag na de erkenning van de vluchtelingenstatus terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

De intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus wordt overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet bevestigd.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoekers verweer dat er "*geen actuele rapportering [is] over de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder Bagdad*" kan ingevolge de omstandige motivering op basis van de aangehaalde landeninformatie inzake de veiligheidssituatie derhalve niet worden aangenomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

11. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig december tweeduizend eenentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS